

Mérték, integrál, ...

9. Előadás

1. Integrálható függvények.

Legyen adott az $X \neq \emptyset$ halmaz, az (X, Ω, μ) mértéktér, és tekintsünk egy

$$f : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$$

függvényt. Ha

$$f^+(x) := \begin{cases} f(x) & (f(x) \geq 0) \\ 0 & (f(x) < 0) \end{cases} \quad (x \in X)$$

(az f függvény *pozitív része*),

$$f^-(x) := \begin{cases} -f(x) & (f(x) \leq 0) \\ 0 & (f(x) > 0) \end{cases} \quad (x \in X),$$

(az f függvény *negatív része*), akkor

$$f = f^+ - f^- \text{ és } |f| = f^+ + f^-.$$

Világos, hogy $f^+, f^- \geq 0$, továbbá

$$f^+ := \max\{f, 0\} \text{ és } f^- := -\min\{f, 0\} = (-f)^+.$$

Ha az f függvény mérhető, akkor az f^+, f^- függvények is mérhetőek, következésképpen $f^+, f^- \in L^+$.

Mindezek alapján kézenfekvő az integrálfogalom alábbi kiterjesztése:

1. Definíció. Azt mondjuk, hogy az $f : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ mérhető függvénynek *van integrálja*, ha az $\int f^+ d\mu, \int f^- d\mu$ integrálok közül legalább az egyik véges ($< +\infty$). Ez utóbbi esetben legyen

$$\int f d\mu := \int f^+ d\mu - \int f^- d\mu$$

az f függvénynek a μ mérték szerinti *integrálja*.

Az így definiált integrált illetően azt mondhatjuk, hogy

$$\begin{aligned} \int f d\mu \in \mathbf{R}, \text{ ha } \int f^+ d\mu, \int f^- d\mu < +\infty, \\ \int f d\mu = +\infty, \text{ ha } \int f^+ d\mu = +\infty \text{ és } \int f^- d\mu < +\infty, \\ \int f d\mu = -\infty, \text{ ha } \int f^+ d\mu < +\infty \text{ és } \int f^- d\mu = +\infty. \end{aligned}$$

Ha $f \in L^+$, akkor $f^- \equiv 0$ miatt $\int f^- d\mu = 0$, ezért az f integrálja az L^+ -beli definíció szerint ugyanaz, mint a fenti definíció szerint. Más szóval tehát minden L^+ -beli függvénynek van integrálja a most mondott értelemben is.

A későbbiekben azok a függvények lesznek különösen fontosak a számunkra, amelyeknek van integrálja, és az véges. Minden ilyen függvényt *integrálható függvénynek* nevezünk. Vezessük be ezzel kapcsolatban a következő jelölést:

$$L := L(\mu) := \left\{ f : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}} : \int f d\mu \in \mathbf{R} \right\}.$$

Az előbbiek szerint tehát egy $f : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ függvény pontosan akkor eleme az L -nek, ha az f mérhető, és

$$\int f^+ d\mu, \int f^- d\mu < +\infty.$$

Az L függvényosztály is rendelkezik az integrál legfontosabb tulajdonságaival:

1. Tétel. Legyen $f, g \in L$, $\alpha \in \mathbf{R}$. Ekkor

- a) $\alpha f \in L$ és $\int (\alpha f) d\mu = \alpha \cdot \int f d\mu$;
- b) ha $f + g : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$, akkor $f + g \in L$ és

$$\int (f + g) d\mu = \int f d\mu + \int g d\mu;$$

- c) $\max\{f, g\}, \min\{f, g\} \in L$;
- d) ha $f \leq g$, akkor $\int f d\mu \leq \int g d\mu$;
- e) $\left| \int f d\mu \right| \leq \int |f| d\mu$.

2. Tétel. Ha $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ mérhető függvények, valamint

- a) $f = g$ μ -m.m., akkor $f \in L$ esetén $g \in L$ és $\int g d\mu = \int f d\mu$;
- b) $f \leq g$ μ -m.m. és $f, g \in L$, akkor $\int f d\mu \leq \int g d\mu$;
- c) minden L -beli f függvényre igaz, hogy $|f| < +\infty$ μ -m.m.

Azt mondjuk, hogy a mérhető $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ függvények *ekvivalensek*, ha $f = g$ μ -m.m. Jelöljük ezt a tényt a következőképpen: $f \sim g$. Világos, hogy a \sim reláció egy ekvivalencia a mérhető $X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ függvények \mathcal{M} halmazában. Legyen az $f \in \mathcal{M}$ függvényre

$$\hat{f} := \{g \in \mathcal{M} : g \sim f\}$$

az f által meghatározott ekvivalenciaosztály. Ha itt $f \in L$, akkor tetszőleges $g \in \hat{f}$ függvényre $g \in L$ és $\int g d\mu = \int f d\mu$. Ezért van értelme az alábbi megállapodásnak:

$$\int \hat{f} d\mu := \int f d\mu,$$

ahol a $g \in \hat{f}$ tetszőlegesen választott függvény.

Bármilyen $f \in L$ függvényt is véve könnyen adódik olyan $F_f \in \hat{f}$, amelyik „véges értékű”, azaz $\mathcal{R}_{F_f} \subset \mathbf{R}$. Valóban,¹ $|f| < +\infty$ μ -m.m., azaz egy $A \in \Omega$ halmazzal $\mu(A) = 0$ és

$$|f(x)| < +\infty \quad (x \in X \setminus A).$$

Legyen $F_f := f \cdot \chi_{X \setminus A}$, ekkor

$$F_f(x) = \begin{cases} f(x) \in \mathbf{R} & (x \in X \setminus A) \\ 0 & (x \in A). \end{cases}$$

Világos, hogy az F_f függvény mérhető, és $f = F_f$ μ -m.m., tehát $F_f \sim f$.

Ha $g \in L$, akkor bármilyen $\lambda \in \mathbf{R}$ együtthatóval létezik az

$$F_f + \lambda G_g : X \rightarrow \mathbf{R}$$

mérhető függvény, $F_f + \lambda G_g \in L$ és

$$\int (F_f + \lambda G_g) d\mu = \int F_f d\mu + \lambda \int G_g d\mu = \int f d\mu + \lambda \int g d\mu.$$

¹Ekkor $f^\pm \in L^+$ és $\int f^\pm d\mu < +\infty$ miatt $f^\pm < +\infty$ μ -m.m.

Ezért állapodjunk meg abban, hogy a továbbiakban az $f + \lambda g$ lineáris kombináción az $F_f + \lambda G_g$ függvényt (ill. a vele ekvivalens bármelyik függvényt) fogjuk érteni. Más szóval a

$$\Phi := F_f + \lambda G_g$$

jelöléssel legyen

$$\hat{f} + \lambda \hat{g} := \hat{\Phi}.$$

Ezzel a művelettel az \hat{f} ($f \in L$) ekvivalenciaosztályok \hat{L} halmaza vektortér az \mathbf{R} felett, az

$$\hat{L} \ni \hat{f} \mapsto \int \hat{f} d\mu$$

hozzárendelés pedig lineáris. Így az eddig mondottak szerint azt írhatjuk, hogy minden $f, g \in L$ és $\lambda \in \mathbf{R}$ esetén

$$\int (f + \lambda g) d\mu = \int f d\mu + \lambda \cdot \int g d\mu.$$

2. L^p -terek.

Tetszőleges $f : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ mérhető függvény és $0 < p < +\infty$ „kitevő” esetén az

$$|f|^p : X \rightarrow [0, +\infty]$$

függvény is mérhető.² Tehát $|f|^p \in L^+$, legyen

$$\|f\|_p := \left(\int |f|^p d\mu \right)^{1/p}$$

(ahol $(+\infty)^{1/p} := +\infty$) az f ún. p -normája.

A korábbi tételeink alapján már világos, hogy

- $0 \leq \|f\|_p \leq +\infty$;
- $\|f\|_p < +\infty \implies |f| < +\infty$ μ -m.m.;
- $\|f\|_p = 0 \iff f = 0$ μ -m.m.;
- $\|cf\|_p = |c| \cdot \|f\|_p$ ($c \in \mathbf{R}$).

²Ha $\alpha > 0$, akkor $\{|f|^p > \alpha\} = \{|f| > \alpha^{1/p}\}$.

Az $\|f\|_p$ értelmezését terjesszük ki a $p := +\infty$ esetre is az alábbiak szerint: egy $f : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ mérhető függvényre legyen³

$$\|f\|_\infty := \inf\{\alpha \geq 0 : |f| \leq \alpha \text{ } \mu\text{-m.m.}\}.$$

Így azt mondhatjuk, hogy

$$0 \leq \|f\|_\infty \leq +\infty.$$

Az nyilvánvaló, hogy

$$\|cf\|_\infty = |c| \cdot \|f\|_\infty \quad (c \in \mathbf{R}).$$

Világos, hogy $\|f\|_\infty < +\infty$ akkor és csak akkor teljesül, ha van olyan $\alpha \geq 0$ szám, amivel $|f| \leq \alpha$ μ -m.m. Az is igaz továbbá, hogy

$$|f| \leq \|f\|_\infty \text{ } \mu\text{-m.m.}$$

és

$$\|f\|_\infty = 0 \iff f = 0 \text{ } \mu\text{-m.m.}$$

3. Tétel (Hölder⁴-egyenlőtlenség). *Tegyük fel, hogy az $1 \leq p, q \leq +\infty$ kitevőkre*

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1.$$

Ekkor tetszőleges $f, h : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ mérhető függvényekre

$$\|fh\|_1 \leq \|f\|_p \cdot \|h\|_q.$$

Bizonyítás. Ha $\|f\|_p \cdot \|h\|_q = 0$, azaz $\|f\|_p = 0$ vagy $\|h\|_q = 0$, akkor az előzőleg mondottak szerint $f = 0$ μ -m.m. vagy $h = 0$ μ -m.m., tehát egyúttal $|fh| = |f| \cdot |h| = 0$ μ -m.m. Innen

$$\|fh\|_1 = \int |fh| d\mu = 0$$

következik. Ekkor tehát a tétel állítása triviális. Ez utóbbi mondható nyilván akkor is, ha $\|f\|_p \cdot \|h\|_q = +\infty$.

Ezért feltehető a továbbiakban, hogy

$$0 < \|f\|_p, \|h\|_q < +\infty.$$

³Állapodjunk meg abban, hogy $\inf \emptyset := +\infty$.

⁴Ludwig Otto Hölder (1859 – 1937).

Ekkor $|f|, |h| < +\infty$ μ -m.m., azaz egy $A \in \Omega$, $\mu(A) = 0$ halmazzal

$$|f(x)|, |h(x)| < +\infty \quad (x \in X \setminus A).$$

Tegyük fel először, hogy $p = 1$, amikor is $q = +\infty$. Mivel

$$|fh| \leq \|h\|_\infty \cdot |f| \quad \mu\text{-m.m.},$$

ezért

$$\|fh\|_1 = \int |fh| d\mu \leq \|h\|_\infty \cdot \left(\int |f| d\mu \right) = \|f\|_1 \cdot \|h\|_\infty.$$

A továbbiakban $1 < p, q < +\infty$. Ekkor minden $a, b \in [0, +\infty)$ esetén

$$(*) \quad ab \leq \frac{a^p}{p} + \frac{b^q}{q}.$$

Ezt elegendő $a, b > 0$ mellett igazolni. Tekintsük ehhez a

$$\varphi(t) := \frac{t^p}{p} - bt + \frac{b^q}{q} \quad (t > 0)$$

függvényt. Mivel a φ differenciálható és a

$$\varphi'(t) = t^{p-1} - b \quad (t > 0)$$

deriváltfüggvény szigorúan monoton növekedő, ezért a $c := b^{\frac{1}{p-1}}$ jelöléssel $\varphi'(c) = 0$ miatt a φ -nek a c -ben abszolút minimuma van. Tekintve, hogy $\varphi(c) = 0$, ezért $\varphi \geq 0$, amit igazolni kellett.

Alkalmazzuk a most bebizonyított elemi egyenlőtlenséget minden egyes $x \in X \setminus A$ mellett az

$$a := \frac{|f(x)|}{\|f\|_p}, \quad b := \frac{|h(x)|}{\|h\|_q}$$

szereposztással. Ekkor (a $(*)$ becslésre tekintettel) az

$$\frac{|fh|}{\|f\|_p \cdot \|h\|_q} \leq \frac{|f|^p}{p \cdot \|f\|_p^p} + \frac{|h|^q}{q \cdot \|h\|_q^q} \quad \mu\text{-m.m.}$$

egyenlőtlenséget kapjuk. Innen az integrál monotonitása alapján

$$\begin{aligned} \frac{\|fh\|_1}{\|f\|_p \cdot \|h\|_q} &= \frac{1}{\|f\|_p \cdot \|h\|_q} \cdot \int |fh| d\mu \leq \\ &\frac{1}{p \cdot \|f\|_p^p} \cdot \int |f|^p d\mu + \frac{1}{q \cdot \|h\|_q^q} \cdot \int |h|^q d\mu = \frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1 \end{aligned}$$

adódik, amit bizonyítani kellett. ■

4. Tétel. Legyen az $f : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ függvény mérhető. Ekkor:

- a) $\|f\|_\infty = +\infty$ esetén $\lim_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q = +\infty$;
 b) ha van olyan $0 < p < +\infty$ kitevő, amivel $\|f\|_p < +\infty$, akkor

$$\lim_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q = \|f\|_\infty.$$

Bizonyítás. Tegyük fel először, hogy $\|f\|_\infty = +\infty$. Ekkor bármilyen $K > 0$ mellett $\mu(\{|f| > K\}) > 0$. Ezért a $0 < q < +\infty$ kitevőkre az

$$|f|^q \geq |f|^q \cdot \chi_{\{|f| > K\}} \geq K^q \cdot \chi_{\{|f| > K\}}$$

becslés miatt (a $(+\infty)^{1/q} := +\infty$ megállapodással)

$$\begin{aligned} \|f\|_q &= \left(\int |f|^q d\mu \right)^{1/q} \geq \left(\int |f|^q \cdot \chi_{\{|f| > K\}} d\mu \right)^{1/q} \geq \\ &\left(\int K^q \cdot \chi_{\{|f| > K\}} d\mu \right)^{1/q} = K \cdot (\mu(\{|f| > K\}))^{1/q}, \end{aligned}$$

amiből

$$\liminf_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q \geq K$$

következik. Mivel itt a $K > 0$ tetszőleges volt, ezért

$$\liminf_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q = +\infty.$$

Egyúttal tehát

$$\limsup_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q = +\infty$$

is igaz, azaz valóban létezik a

$$\lim_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q = \liminf_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q = +\infty$$

határérték. Ezzel az a) állítást beláttuk.

Ha $\|f\|_\infty = 0$, akkor $|f| \leq \|f\|_\infty$ μ -m.m. miatt $f = 0$ μ -m.m., így egyúttal $\|f\|_q = 0$ is igaz minden $(0, +\infty) \ni q$ -ra. Ebben az esetben tehát a b) állítás triviális.

Legyen a továbbiakban $0 < \|f\|_\infty < +\infty$ és $\|f\|_p > 0$, valamint egy $\alpha \in (0, 1)$ szám mellett tekintsük az

$$A_\alpha := \{|f| > \alpha \cdot \|f\|_\infty\}$$

halmazt. Ekkor az A_α mérhető, és a $\|\cdot\|_\infty$ definíciója szerint $\mu(A_\alpha) > 0$. Mivel

$$|f|^p \geq |f|^p \cdot \chi_{A_\alpha} \geq (\alpha \cdot \|f\|_\infty)^p \cdot \chi_{A_\alpha},$$

ezért

$$+\infty > \|f\|_p^p = \int |f|^p d\mu \geq \int |f|^p \cdot \chi_{A_\alpha} d\mu \geq \int (\alpha \cdot \|f\|_\infty)^p \cdot \chi_{A_\alpha} d\mu = (\alpha \cdot \|f\|_\infty)^p \cdot \mu(A_\alpha),$$

tehát $\mu(A_\alpha) < +\infty$. Innen minden $q > 0$ mellett (az $\|f\|_\infty = +\infty$ esetben követett gondolatmenetet a p helyett a q -ra megismételve) azt kapjuk, hogy

$$\|f\|_q \geq \alpha \cdot \|f\|_\infty \cdot (\mu(A_\alpha))^{1/q}.$$

Ebből

$$\liminf_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q \geq \alpha \cdot \|f\|_\infty \cdot \lim_{q \rightarrow +\infty} (\mu(A_\alpha))^{1/q} = \alpha \cdot \|f\|_\infty,$$

azaz – lévén az $\alpha \in (0, 1)$ tetszőleges –

$$\liminf_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q \geq \|f\|_\infty$$

következik.

Ha viszont $p < q < +\infty$, akkor

$$|f|^q = |f|^{q-p} \cdot |f|^p \leq \|f\|_\infty^{q-p} \cdot |f|^p \quad \mu\text{-m.m.}$$

miatt ismét az integrál monotonitását felhasználva

$$\|f\|_q = \left(\int |f|^q d\mu \right)^{1/q} = \left(\int |f|^{q-p} \cdot |f|^p d\mu \right)^{1/q} \leq \|f\|_\infty^{1-p/q} \cdot \|f\|_p^{p/q}.$$

Ezért

$$\limsup_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_\infty^{1-p/q} = \lim_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_\infty^{1-p/q} = \|f\|_\infty$$

és

$$\limsup_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_p^{p/q} = \lim_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_p^{p/q} = 1$$

alapján

$$\limsup_{q \rightarrow +\infty} \|f\|_q \leq \|f\|_\infty$$

adódik, ami az előző becsléssel együtt a bizonyítandó állítást jelenti. ■

5. Tétel (Minkowski⁵-egyenlőtlenség). Az eddigi (X, Ω, μ) mértéktér mellett a mérhető $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$ függvényekről tegyük fel, hogy létezik az

$$f + g : X \rightarrow \overline{\mathbf{R}}$$

összegük. Ekkor tetszőleges $1 \leq p \leq +\infty$ esetén

$$\|f + g\|_p \leq \|f\|_p + \|g\|_p.$$

Bizonyítás. A tétel állítása nyilván igaz azokban az esetekben, amikor az $\|f\|_p, \|g\|_p$ közül legalább az egyik $+\infty$, vagy $\|f + g\|_p = 0$. Ugyanez mondható akkor is, ha $p = 1$, vagy $p = +\infty$. Ha ui. $p = 1$, akkor

$$\begin{aligned} \|f + g\|_1 &= \int |f + g| d\mu \leq \int (|f| + |g|) d\mu = \\ &= \int |f| d\mu + \int |g| d\mu = \|f\|_1 + \|g\|_1. \end{aligned}$$

Hasonlóan, ha $p = +\infty$, akkor

$$|f + g| \leq |f| + |g| \leq \|f\|_\infty + \|g\|_\infty \quad \mu\text{-m.m.}$$

miatt (a $\|\cdot\|_\infty$ értelmezése alapján)

$$\|f + g\|_\infty \leq \|f\|_\infty + \|g\|_\infty.$$

Mindez azt jelenti, hogy a továbbiakban

$$1 < p < +\infty, \|f + g\|_p > 0, \|f\|_p, \|g\|_p < +\infty$$

feltehető. Mutassuk meg először is azt, hogy ekkor $\|f + g\|_p < +\infty$. Ehhez felhasználjuk az

$$(a + b)^p \leq 2^{p-1} \cdot (a^p + b^p) \quad (a, b \geq 0)$$

elemi egyenlőtlenséget, ami a $0 \leq t \mapsto t^p$ függvény konvexitásából azonnal adódik. Tehát

$$|f + g|^p \leq (|f| + |g|)^p \leq 2^{p-1} \cdot (|f|^p + |g|^p),$$

így integrálással azt kapjuk, hogy

$$\|f + g\|_p^p \leq 2^{p-1} \cdot (\|f\|_p^p + \|g\|_p^p) < +\infty.$$

⁵Hermann Minkowski (1864 – 1909).

A Hölder-egyenlőtlenséget fogjuk alkalmazni. Ui. az

$$|f + g|^p = |f + g|^{p-1} \cdot |f + g| \leq |f + g|^{p-1} \cdot |f| + |f + g|^{p-1} \cdot |g|$$

becslésből integrálás után egyrészt

$$\|f + g\|_p^p \leq \| |f + g|^{p-1} \cdot |f| \|_1 + \| |f + g|^{p-1} \cdot |g| \|_1,$$

másrészt a p , valamint a $q := p/(p-1)$ számokkal értelemszerűen alkalmazva a Hölder-egyenlőtlenséget $(p-1) \cdot q = p$ miatt

$$\begin{aligned} \|f + g\|_p^p &\leq \| |f + g|^{p-1} \|_q \cdot (\|f\|_p + \|g\|_p) = \\ &\left(\int |f + g|^{(p-1) \cdot q} d\mu \right)^{1/q} \cdot (\|f\|_p + \|g\|_p) = \\ &\left(\int |f + g|^p d\mu \right)^{1/q} \cdot (\|f\|_p + \|g\|_p) = \\ &(\|f + g\|_p)^{p/q} \cdot (\|f\|_p + \|g\|_p) \end{aligned}$$

következik. Innen már az $(\|f + g\|_p)^{p/q}$ -val egyszerűen osztva (és figyelembe véve, hogy $p - p/q = 1$) kapjuk a Minkowski-egyenlőtlenséget. ■

3. Megjegyzések

i) Az

$$ab \leq \frac{a^p}{p} + \frac{b^q}{q} \quad (0 \leq a, b \in \mathbf{R}, 1 < p, q < +\infty, 1/p + 1/q = 1)$$

egyenlőtlenség az \ln logaritmusfüggvény konkávitását felhasználva is belátható. Ha ui. $a, b > 0$ (ami nyilván feltehető), akkor

$$\ln(a^p/p + b^q/q) \geq \frac{1}{p} \cdot \ln a^p + \frac{1}{q} \cdot \ln b^q = \ln(ab),$$

így

$$e^{\ln(a^p/p + b^q/q)} = \frac{a^p}{p} + \frac{b^q}{q} \geq e^{\ln(ab)} = ab.$$

Speciálisan a $p = q = 2$ esetben az elemi $2ab \leq a^2 + b^2$ egyenlőtlenséget kapjuk.

ii) Írjuk fel az

$$\|fh\|_1 \leq \|f\|_p \cdot \|h\|_q$$

Hölder-egyenlőtlenséget a normák értelmezését szem előtt tartva:

$$\int |fh| d\mu \leq \begin{cases} \left(\int |f|^p d\mu \right)^{1/p} \cdot \left(\int |h|^q d\mu \right)^{1/q} & (1 < p, q < +\infty) \\ \|h\|_\infty \cdot \int |f| d\mu & (p = 1), \end{cases}$$

ahol – emlékeztetőül – $\|h\|_\infty = \inf\{\alpha \geq 0 : |h| \leq \alpha \text{ } \mu\text{-m.m.}\}$.

iii) Érdemes kiemelni az előző megjegyzésben a $p = q = 2$ esetet, amikor is

$$\|fh\|_1 \leq \|f\|_2 \cdot \|h\|_2,$$

vagy ugyanez „részletesen” kiírva

$$\int |fh| d\mu \leq \sqrt{\int f^2 d\mu} \cdot \sqrt{\int h^2 d\mu}.$$

Ez a *Cauchy–Bunyakovszkij-egyenlőtlenség*.

Ha

$$\langle f, h \rangle := \int fh d\mu$$

az f és a h *skaláris szorzata*, akkor nyilván

$$\|f\|_2 = \sqrt{\langle f, f \rangle},$$

és az euklideszi terek elméletéből jól ismert (általános) Cauchy–Bunyakovszkij-egyenlőtlenség szerint

$$|\langle f, h \rangle| \leq \|f\|_2 \cdot \|h\|_2.$$